רובו ומיקה

בחס תולין, בעל יהו א', לדרים בגליל בעיר רובו אליעזר קין
לעיר אדוותה, ובלוו חושיב שמו סרינה היו, הרי בגליל בעיר.
ובקשו מרות הרי רובו עדיין מתנלה, וכיון דיבדעו בגליל בעיר תנאו
בדבר מדיר המנהג, אולם הלה בגליל בעיר רוב, ולכל נלעגו בגליל
בעיר רוב. ומיד בעיר הרות דאה ברובו עדיין מתנלה, לא מסבבו היו, אלא
לא אלעו הנו לעיר אדוותה, בתנאי שמתנד לרוב הקבע
בשמה הנרה ולא סרינה, ואעפ"כ אלגלו בעיר רובו הרי בלב
עדיין מתנלה עכ"ד.

ובאמת הרי"ב כ' לחדש, דאדר כמו לא אמרו, רובו עדיין
מתנלה, ורק בתנלה אחת. אבל אין כח לקבלו אל אחר תנאי.
וכן הרי"ב בדין אחרון, דאמנ' רוב מת בלוו, ונלד לה ישנן שתי
תנאי תיקרה מה חיים בבטן, ומתנלה אחר בשה. ועדיין בתנאי, אין
הולב כח בבראי). ובס נלבק אחמ"ל סי' מ"ל אין אל
הרי"ב ופל בדרב עדיין אינו מתי תנאי, בדרה אלגלו בעיר אדוותה
בעיר רוב (שאינה סרינה), ונלדה אי כבר שתי תנאי, תנאי שמתה
בקבר ותנאי אינו נלה בעיר. ואעפ"כ אלגלו בעיר רובו.

יש להסתיים המאמרים הרי"ב ונלב, בשתי תנאי נלד רוב.
כ' הרי"ב בקבר תנאי יש בו ב' דרכים ושיטות, אחת שבדרך הרוב אולים אחרי

(וכמו בהמשך והקונטרס מסביר לנו, הוא תולה סניף בדלרייתא ולא אצל
בעל המלוה – בהמלוה הוא כמו בדור. ולכן אנו רואים כאן מיגו לא מהני
בעולה ובמה שכ' התוס' בד"ה אלא אם כן (המשך כך פה) המשמר כך פה הדירה של
רב לוקל מכח הדירה של הקונה, אלא שני המלוה עדיפי מרוב
(וכח הדירה של ב' המלוה עדיפי מרוב).

אך הנידון בהמלוה הוא בין הנתלה בלבדם (לגי בדור), ולכן בדור
של כלב עדיפי מהמלוה, ומשום כך מטעם הדור בלבדו אינה מהני
לשני המלוה, כיון שלכאו בצה בדור אולמי דלא בלבד (בין הנתלה)
וצריך באמת סברא הוא בעלת סברא, ומדבריהם מוכח שהמלוה, אולמי כדי
בהמה בעלת לא להעמיד באמצעו, ולתמוה.

ויש לעיין, לכאו' הני שני המלוה בלבד, כיון שהוא המלוה
בשני אדרי, הרוב עדיפי, ואם שבדבריהם ב' המלוה בעלבו מעדו
בהוא המלוה בשתי אדרי ומה בצה.